

Quatre candidatures per a vuit escons

Dues coalicions, una de nacionalista i una altra d'esquerra alternativa, PP i PSOE es disputaran els vuit escons balears.

Després de mesos d'incertesa, el panorama de candidatures a les eleccions del 9 de març s'ha aclarit completament. La coalició nacionalista és un fet –es presenta aquesta setmana– i l'altra aliança, entre EU i Els Verds-Mallorca, fou aprovada la setmana passada. Per una altra banda, PP i PSOE han tancat les candidatures respectives.

Coalició nacionalista. El dia 10 de gener, quan feia tres dies que la comissió executiva del PSM havia acordat de fer part de la coalició nacionalista, el consell polític del partit refermava l'aposta, per una majoria del 63% a favor i un 37% entre vots contraris i abstencions. Igualment, els consells polítics de la resta de forces integrants de la coalició –UM, ERC i Entesa– han anat donant el vist-i-plau a l'aliança. Més endavant, les direccions de tots els partits han fet reunions per tancar

els detalls de la nova llista. El primer lloc correspon al PSM, ocupat per Pere Sampol, actual senador en representació del Parlament de les Illes Balears. El segon és d'UM i, en el moment de tancar aquesta edició, encara no se sabia qui l'ocuparia. El tercer per a ERC i el quart per a l'Entesa. Val a dir que el dirigent d'aquest darrer partit, Biel Huguet, que ha estat el màxim impulsor de la coalició, és el coordinador electoral entre totes quatre parts de l'aliança. Hi havia una certa incertesa sobre si finalment s'adoptaria el compromís que, si en cas de sortir elegit, Sampol renunciés a l'última part del mandat a favor del segon de la llista, d'UM. Però, llevat que hi hagi hagut un canvi d'última hora, no serà així. Sampol, doncs, ocuparia l'escó durant tota la legislatura.

Aquesta setmana és previst que es presenti en públic la històrica coalició nacionalista. Històrica perquè

és la primera vegada en trenta anys d'eleccions democràtiques que totes les sigles nacionalistes presenten una sola oferta a les urnes. Probablement s'anomenarà Unitat per les Illes. L'objectiu és obvi: obtenir un diputat, que trencaria el bipartidisme que hi ha hagut sempre a les eleccions espanyoles a les Balears. Per a arribar-hi, l'estratègia possiblement serà animar el vot amb el reclam de tenir una veu *pròpia* de les Balears al Congrés dels Diputats, amb un èmfasi especial en la qüestió econòmica: inversions del govern central i finançament autonòmic.

Coalició d'esquerra alternativa.

Quan, finalment, el PSM decidí de fer part de la coalició nacionalista, EU quedà orfe del seu soci anhelat per a concórrer a les eleccions. No solament això, sinó que encaixà amb malestar les explicacions del secretari general del PSM, Biel Barceló, que considerava que EU s'havia exclòs de la possibilitat d'una gran coalició de tots els minoritaris contra PP i PSOE, i que, a més, caldria que amb vista al futur –en referència a la possible coalició conjunta per a les eleccions autonòmiques del 2011– EU es desfés de la

MIQUEL PAYERAS

La coalició nacionalista encapçalada pel PSM (a la fotografia, el secretari general, Biel Barceló), l'aliança EU-Verds (Miquel Rosselló, dirigent d'EU), el PP (Rosa Estaràs, presidenta del partit) i el PSOE (Francesc Antich, secretari general del PSOE de les Illes) ja són en plena precampaña electoral.

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

EFE

seva "obediència estatal". La resposta no va trigar a arribar. El consell polític d'EU emeté un comunicat dur en què volia aclarir que "Esquerra Unida no té obediència estatal" tot i "formar part d'un projecte federal, republicà i solidari que es diu IU", però des de "la nostra sobirania". Alhora, lamentava "que el PSM vulgui justificar el seu canvi d'estratègia electoral mitjançant l'agressió a EU". Malgrat la irritació, "EU desitja mantenir oberts els ponts amb el PSM per a reconstruir la política del Bloc", una vegada passades les eleccions del març.

La setmana passada la formació esquerrana arribava a un acord amb Els Verds-Mallorca per a forjar l'aliança de "l'esquerra alternativa". Encara no se n'ha decidit el candidat, però algunes informacions publicades apunten que podria ser la consellera de Benestar Social, Fina Santiago. L'objectiu d'aquesta aliança no és pas d'obtenir escó, perquè és gairebé impossible, sinó d'intentar mantenir el màxim possible de vot fidel a l'espai ideològic que anomenen d'*esquerra alternativa* amb la idea de poder negociar en una posició de relativa força electoral una nova aliança amb el PSM per als comicis autonòmics del 2011.

EI PP. Maria Salom repetirà com a cap de llista dels conservadors per les Balears. Hi havia un altre aspirant:

Miquel Ramis, portaveu del partit. Tanmateix el comitè de direcció balear decidí de donar suport explícit a Salom, i tot seguit Ramis anuncià que renunciava a presentar-se. El PP s'ha posat una fita difícil: assolir cinc diputats i, doncs, trencar l'empat del 2004 amb el PSOE. La direcció, encapçalada per Rosa Estaràs, i la candidata insisteixen a dir que és possible. Les seves declaracions van en la línia del discurs de la cúpula de Madrid. Segons la premsa espanyola, el nucli de poder conservador té una vintena de províncies com a objectius estratègics, és a dir, indrets on creu que pot restar diputats al PSOE, i les Balears en són una. Per assolir-ho hauria de distanciar-se dels socialistes amb un avantatge considerable. El 2004 la diferència fou de 6 punts, clarament insuficient per a desfer l'empat. Hauria de ser almenys del 16% o el 17%. La màxima dife-

Per als socialistes, no té gaire importància el candidat balear. L'estratègia és fiar-ho tot, o gairebé, a Zapatero.

rència que hi ha hagut mai a les Illes va ser la del 2000, quan el PP superà el PSOE d'un 24% de vot, però la mitjana habitual és molt menor, entre 4 punts i 6.

Malgrat que sembla un objectiu molt difícil, si no impossible, els conservadors estan convençuts que el tenen a l'abast. Confien en allò que els mitjans propensos han definit com un "vot de càstig" al pacte de centre-esquerra que els deixà sense poder autonòmic a l'estiu. Segons aquesta tesi, hi haurà votants d'UM descontents amb el pacte que al març donaran la confiança al PP.

EI PSOE. Els socialistes illencs encapçalen la candidatura al Congrés amb Antoni Garcias. Va ser conseller de Presidència i portaveu del govern durant els anys del pacte de progrés (1999-2003). Es tracta d'un polític poc conegut. De fet, el 2003 no fou candidat autonòmic i s'havia retirat de la política activa. Francesc Antich l'ha recuperat per encapçalar la llista electoral del març, amb un objectiu únic: mantenir els quatre escons del 2004. El nomenament de Garcias ha estat una gran sorpresa perquè tot indicava que assumiria la responsabilitat un peix més gros. Fonts de la direcció del PSOE han assegurat a aquest setmanari que la seva aposta de cartell no és en clau local sinó estatal. És a dir, Zapatero. I que, per tant, no té gaire importància qui sigui el candidat balear. Aquesta serà l'estratègia socialista a les Illes: fiar-ho tot, o gairebé, a Zapatero.

Es deixà entreveure l'estratègia del PSOE quan Antich presentà la candidatura, el 12 de gener. El president del Govern de les Illes Balears parlà pràcticament tothora en clau espanyola. Assegurà que Zapatero era l'única possibilitat de millorar el finançament autonòmic i la inversió del govern central a les Balears. A més, digué que allò que hi ha en joc al març és si les Balears mantindran la "sintonia" i la "bona coordinació" entre els governs central i balear o no, amb què deixà deduir que una victòria de Mariano Rajoy seria molt negativa per als interessos dels ciutadans de les Illes.

Miquel Payeras

GOVERN DE LES ILLES

AVANT
venció Regional 2007

